

kommende diskussion må gå på: Hvad stiller vi op med de kommuner, der har lovet at gøre en indsats, de derefter ikke lever op til, selv om reglerne er beskrevet meget præcist i lovgivningen? Ellers er det jo lidt nytteløst at tage disse lange diskussioner.

Jeg vil runde af med at sige, at vores hovedkritik er stadig, at på de tunge områder synes vi, ambitionerne er for få. Socialministeren forsvarede det med, at det lå i målsætningerne, men vi vil godt gøre det mere konkret, så det bliver sværere at komme uden om, specielt når det gælder de underste lag i vores samfund. Det er dybt bekymrende, at verdens fjerderigeste samfund står i en situation, hvor de sociale problemer i bunden af samfundet er voksende. Jeg siger ikke, det er socialministerens skyld, for det ville ikke være pænt at sige det; men der er en tendens til den udvikling i samtlige samfund af samme type som Danmark, og hvis ikke vi som politikere er meget opmærksomme på at foretage os noget meget konkret over for de ting, når vi ikke de mål, vi gerne vil.

Man kunne sige det på den måde: Der står mange smukke lyriske bemærkninger i de nye lovforslag, men det, der bliver opgaven, er at konkretisere lyrikken i en sådan grad, at den også får praktisk betydning.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan naturligvis ikke være enig i alt, hvad hr. Villy Søvnald siger; men specielt den første del af hr. Villy Søvnalds indlæg her i anden runde, altså om retssikkerheden, var jeg meget, meget enig i.

I mit første indlæg nåede jeg ikke at sige noget om forslaget om pensionerne, og derfor vil jeg her i anden runde tage fat i lovforslag nr. L 231 om pensionsordningerne. Det er, har altid været og vil altid være et princip, vi går ind for i Fremskridtspartiet, at folkepensionen skal være ensartet, uanset indtægt og formueforhold i øvrigt, så man også på den måde animerer til, at folk sparer lidt op til deres ældre dage.

Vi er meget enig i det, der sker med lovforslaget, nemlig at den fulde kompetence bliver lagt ud til kommunerne, så kommunerne får mulighed for at vurdere, hvad der er den rigtige pension til den enkelte person i alle førtidspensionssager. Men vi synes også, at det i den sammenhæng ville være relevant, at man lagde større vægt på de faglige udtalelser, der foreligger, når en person har været gennem et hav af undersøgelser. Jeg synes, vi gang på gang ser

eksempler som dette: En person har været til 4-5-6-7 forskellige lægeundersøgelser og andre undersøgelser, hvorefter man sidder i den pågældende myndighed og skal vurdere, hvor meget vedkommende skal have i pension. Selv om der står i alle papirerne, at vedkommende er 100 pct. uarbejdsdygtig, kan man sidde bag et skrivebord uden at have set ansøgeren og uden at kende sagen i øvrigt; det eneste, man kan forholde sig til, er en stribe papirer, hvor der alle steder står »100 pct. uarbejdsdygtig«. Men så sidder disse kloge mennesker og siger: Nej, vi synes altså, vedkommende kun er 50 pct. uarbejdsdygtig. Jeg kan overhovedet ikke forstå, hvordan nogle mennesker kan sidde bag et skrivebord og komme frem til den konklusion.

Med hensyn til at der skal være ensartethed, har jeg lidt på fornemmelsen, at det svar, jeg fik fra socialministeren for en måneds tid siden, gik på, at antallet af dem, der kommer på højeste førtidspension, ikke måtte blive for højt. Hvis det er sådan noget, der ligger til grund, synes jeg, det er uhyggeligt. Sagen må være, at det er de faglige udtalelser, der ligger til grund for, hvilken førtidspension man giver vedkommende.

Så synes jeg i øvrigt, det ville være bedre, at man i stedet for at give efterløn, i stedet for at fokusere så meget på efterløn til personer, hvoraf en stor del for så vidt jo er arbejdsdygtige endnu, så gjorde det, at man gav lettere adgang til førtidspension, jo ældre personen er. Jo højere man er nået op i årene, jo nemmere skulle det være at trække sig helt eller delvis tilbage, hvis man ikke længere kan følge med i tempoet på arbejdsmarkedet.

Så synes jeg også, det er væsentligt at få påpeget det, der står i forslagets skriftlige fremsættelse: at en sag om førtidspension først kan påbegyndes, når alle relevante aktiverings-, revaliderings- og behandlingsmæssige samt andre foranstaltninger, der kan forbedre erhvervssevnen, har været afprøvet og erhvervssevnen ikke varigt kan forbedres.

Det kan være meget godt for en stor gruppe, men der er også en gruppe, vil jeg sige til socialministeren, som er så dårligt kørende, at de end ikke kan holde ud at være med til en afprøvning af deres arbejdsevne, og det er ikke rimeligt, at de skal det.

Jeg har fået henvendelse fra en, som har så store rygmerter, at vedkommende end ikke kunne tage transporten ned og være med til en afprøvning af arbejdsevnen, og alligevel fast-